

JAUME BARTUMEU CASSANY
Membre del consell nacional de Progressistes-SDP

Brussel·les, entre Israel i Arras

De moment no podem pas ser optimistes

El 9 d'octubre vaig viatjar a Brussel·les per assistir a les negociacions de l'acord d'associació amb la Unió Europea que el Govern està mantenint amb la Comissió Europea. A proposta del cap de Govern, junt amb Antoni Martí, hem estat nomenats observadors actius de les negociacions pels grups parlamentaris i els partits polítics que formen el pacte d'Estat per l'acord d'associació amb la Unió Europea.

Aquest viatge ha estat marcat, a l'anada i a la tornada, per dues terribles notícies que ens han recordat que hem de plantar cara al fanatisme religiós.

El 7 d'octubre l'organització extremista Hamàs va envair el territori d'Israel, a les portes de Gaza. Unes massacres sense precedents foren perpetrades pels milicians de Hamàs en localitats israelianes. Sense precedents pel nombre de víctimes, sense precedents pel nivell de violència desfermada.

Les atrocitats comeses per Hamàs sobre infants, dones i homes israelians, i sobre els joves que participaven a un concert musical al bell mig del desert, han suscitat, amb tota la raó, una onada d'indignació arreu d'Europa. La cega brutalitat contra centenars de civils és tan insuportable com inexcusable.

Com és també insuportable i inexcusable l'atemptat terrorista islamista de divendres passat, 13 d'octubre, al Lycée d'Arras (ciutat de la regió del Nord de França) amb l'assassinat d'un professor i les greus ferides causades a ganivetades a dues altres

persones membres de la comunitat educativa, la sang de la qual ha estat vessada altra vegada, tres anys després de l'assassinat del professor Samuel Paty a Conflans-Sainte-Honorine.

Aquesta nova escomesa contra l'escola republicana francesa confirma l'odi absolut que demostren els islamistes contra aquest pilar fonamental de la democràcia que és la laïcitat de l'escola. No suporten la igualtat de cadascú, noi o noia, davant l'accés al saber i l'ensenyament del lliure arbitri, de la ciència i de la història, als joves emancipats, almenys durant el període escolar, de les consignes religioses.

El passat mes de maig, en la meva condició d'excap de Go-

**La cega brutalitat
contra centenars de
civils israelians és
insuportable**

---

vern, vaig signar, junt amb altres cent vuit antics mandataris governamentals d'arreu del món, una carta oberta en defensa dels drets humans a Iran (BonDia, 6 de juny del 2023).

La vaig signar perquè, tot i que pensem que qualsevol canvi ha de venir del poble d'Iran, la comunitat internacional té la responsabilitat de donar suport als seus drets humans, assabentats que d'ençà el mes de setembre del 2022 haurien mort uns 750 manifestants i unes 30.000 persones haurien estat arresta-

des. Tots els signants vam manifestar així la nostra solidaritat amb el poble d'Iran en el seu desig de dotar-se d'una república laica i democràtica, on ningú, independentment de la seva religió o naixement, tingui cap privilegi sobre les altres.

Ho recordo aquesta setmana amb un enuig accentuat perquè són públics els lligams del règim iranià amb el grup terrorista Hamàs.

Enmig d'aquest drama horrorós, a Andorra es va signar dijous passat el pacte d'Estat per la negociació de l'acord d'associació amb Brussel·les. Un pas endavant positiu. Tot i això, el divendres 13 d'octubre llegia a la pàgina 4 de l'edició del BonDia uns titulars (*Optimisme per la negociació del capítol dels serveis financers i Espot avança que hi ha una solució satisfactòria pel que fa a la lliure circulació de persones*) que no es corresponen gens ni mica amb el que jo vaig poder observar, escoltar i veure a Brussel·les el 10 i l'11 d'octubre passats.

La unió que hem bastit d'ençà del mes de juny, i que volem mantenir, al tomb d'un projecte que efectivament és transcendental pel futur del nostre país, s'ha de fonamentar en el realisme que comporta el tocar de peus a terra.

De moment el que he pogut observar a Brussel·les m'ha confirmat el que escrivia en aquest espai el dimarts 3 d'octubre: "El vaixell andorrà navega en alta mar, sense rumb i amb una tripulació inexperta."